

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118272378
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Töre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6118272378.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Töre Janíčkovou, LL. M v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava - Staré Mesto, IČO 35 709 332, právne zastúpená MST partners, s. r. o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545 o zaplatenie 44,61 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 37,89 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 37,89 eur od 24. 02. 2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v časti žalovanej sumy 6,72 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6,72 eur od 24. 02. 2018 do zaplatenia, z a m i e t a.

III. Súd priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 69,88 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 02.05.2018 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z. z., ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 44,61 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 44,61 eur od 24.02.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 21.12.2017 došlo na ulici J. v Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Suzuki SX4, EČ: U. XXX N., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený G. J., Y. A. XXX, XXX XX H. (ďalej len „Poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Hyundai i30, T.: V. XXX C., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXX (XXXXXXXXXX). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 4/2018 zo dňa 10.01.2018, na základe ktorej prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. Peugeot 208, EČ: V. XXX L.. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil Poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 17.01.2018, splatnú dňa 24.01.2018 na sumu 366,- eur s DPH. Uvedená suma bola fakturovaná za obdobie od 10.01.2018 do 17.01.2018, t. j. 8 dní, pričom výška denného nájmného predstavovala 42,- eur s DPH. V sume 366,- eur s DPH bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur s DPH. Poškodený zároveň dňa 17.01.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX (XXXXXXXXXX) zo dňa 21.12.2017 z titulu náhrady

účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 366,- eur s DPH, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 30.01.2018. Z oznámenia o zaslaní poistného plnenia zo dňa 08.02.2018, zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 15.02.2018 mu žalovaný poskytol poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 321,39 eur s DPH. Krátenie poistného plnenia nemalo byť v oznámení o zaslaní poistného plnenia zo dňa 08.02.2018 nijako odôvodnené. Žalobca tvrdí, že náklady vo výške 366,- eur s DPH boli Poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení do užívania vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatnil aj nárok zaplatať úrokov z omeškania. Dňa 08.02.2018 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 24.02.2018, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca tak považoval takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Žalovaný nárok vo výške 44,61 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 366,- eur s DPH uvedenej na faktúre č. XXXXXXXX za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 321,39 eur s DPH.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu spis. zn. 33Up/296/2018 zo dňa 23.05.2018.

4. Žalovaný v zákonnej lehote podal na Okresnom súde Banská Bystrica proti platobnému rozkazu odpor zo dňa 14.06.2018, ktorý odôvodnil tým, že listom zo dňa 30.01.2018 - Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, si žalobca u neho uplatnil nárok na poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla. Tento nárok zaregistroval v jeho prevádzkovo-informačnom systéme pod č. škodovej udalosti XXXXXXXXXXXX. V liste žalobca uviedol, že Poškodenému (ďalej aj ako „nájomca“) v dôsledku poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2017 vznikla škoda, ktorá vznikla na jeho osobnom motorovom vozidle zn. Suzuki SX4, EČ: U. XXX N.. Z toho dôvodu si Poškodený prenajal zmluvou o nájme č. X/XXXX zo dňa 10.01.2018 náhradné vozidlo zn. Peugeot 208, EČ: V. XXX L. po nevyhnutnú dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla od 10.01.2018 do 17.01.2018, t. j. 8 dní za celkovú sumu 366,- eur. Vystavená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 17.01.2018 obsahuje celkovo 2 nároky: a) za nájom náhradného vozidla v sume 336,- eur a b) za jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla v sume 30,- eur.

K uplatneniu tohto nároku žalobca priložil zmluvu o nájme č. X/XXXX zo dňa 10.01.2018, faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 17.01.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 17.01.2018, protokol o prenájme náhradného vozidla č. X / . zo dňa 17.01.2018 a čestné prehlásenie poškodeného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti v liste žalobca požiadal, aby žalovaný uvedenú pohľadávku v sume 366,- eur uhradil na jeho účet. Žalovaný k uplatnenému nároku za prenájom vozidla v sume 336,- eur ďalej uviedol, že predmetná poistná udalosť bola zlikvidovaná v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z. a Občianskym zákonníkom. Pri výpočte poistného plnenia mal žalovaný postupovať v súlade s ust. § 442, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo. Výšku nájmu za deň v sume 42,- eur žalovaný akceptoval, na základe okolností opravy poškodeného vozidla a zároveň priznal dĺžku prenájmu náhradného vozidla v trvaní 8 dní podľa rozsahu vykonaných prác.

Zníženie nákladov predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu prenájmu náhradného vozidla, spolu vo výške 14,61 eur.

Z dôvodu, že poškodené vozidlo po uvedený čas používané nebolo, tieto hodnoty sa na poškodenom vozidle neznížili, poistné plnenie bolo o túto sumu znížené. Žalovaný tak bol toho názoru, že v prípade nájmu náhradného vozidla je skutočnou škodou škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na prenájom náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku vlastného motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia (k tomu rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016). Z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR publikovaného pod R 7/1992 vyplýva, že pri nájme náhradného vozidla poškodeným je skutočnou škodou čiastka, o ktorú náklady vynaložené za nájom vozidla prevyšujú výdavky, ktoré by boli spojené s užívaním vlastného vozidla. Povedané inak, skutočnou škodou je cena za nájom znížená o výdavky, ktoré by poškodený vynaložil na prevádzku svojho vozidla, ktoré pre poškodenie nemohol užívať. Žalovaný ďalej uviedol, že nepriznal sumu 30,- eur

za jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla ako nesúvisiaci so škodovou udalosťou. Žalobca si uplatňuje sumu 30,- eur, ktorá predstavuje jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla. Žalobca pri predložení uplatnenia náhrady škody z postúpenej pohľadávky, ktorým si uplatnil nárok na poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla, priložil aj zmluvu o nájme č. 4/2018 zo dňa 10.01.2018. Zo zmluvy vyplýva, že nájomca sa v nej nezaviazal k zaplateniu jednorazového poplatku za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla. Zmluva okrem identifikácie zmluvných strán pojednáva o dobe nájmu, a výške nájomného, nie je v nej však uvedená povinnosť nájomcu zaplatiť jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla čo znamená, že tento jednorazový poplatok vo výške 30,- eur bol žalobcom nájomcovi fakturovaný neoprávnene. Žalobca predložil aj Protokol o prenájme náhradného vozidla, v ktorom však takisto nie je uvedená povinnosť zaplatiť jednorazový poplatok. V zmluve je odkaz na Všeobecné obchodné podmienky prenajímateľa, ktoré však žalobca nedoložil k poistnej udalosti ani k súdному spisu. Žalovaný zdôraznil, že žalobca nepreukázal opodstatnenosť nároku na náhradu za jednorazový poplatok a trvá na svojom stanovisku, a síce, že tento nárok nesúvisí so škodovou udalosťou. Žalovaný v odpore uvádza, že vychádzajúc zo štruktúry a účelu poplatku nemožno rozumne požadovať, aby žalovaný uznal tento poplatok ako opodstatnený v súvislosti s poistným plnením za zapožičanie náhradného vozidla. Žalobca poskytuje svojim klientom prenájom vozidla, resp. v predmete podnikateľskej činnosti má žalobca okrem iného uvedené, že poskytuje prenájom hnutelných vecí. Žalovaný mal tak za to, že predmetným poplatkom neposkytuje žalobca svojim klientom žiadnu službu. Nie je preto dôvod si za uvedené účtovať špeciálny poplatok. Žalovaný tak naďalej trval na správnosti výpočtu poistného plnenia ako aj na správnosti likvidácie a keďže k preukázaniu oprávnenosti nárokov neboli k žalobe na súd doložené žiadne nové skutočnosti, ktoré by preukázali jeho povinnosť doplatiť poistné plnenie, navrhol, aby súd platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil, nariadil vo veci pojednávanie a po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a nepreukázanú zamietol.

5. Podaním odporu tak došlo zo zákona podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu a keďže žalobca v zákonnej lehote navrhol podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú sporovú vec Okresnému súdu Žilina (ďalej len „súd“) ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa CSP.

6. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním, ktorý súčasne navrhol pokračovanie v konaní podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z., a to tak, že podaný odpor považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore podľa žalovaného nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. V danom prípade je sporná výška náhrady škody, ktorú žalovaný vyplatil žalobcovi z titulu postúpenej pohľadávky, a to s poukazom na neoprávnené krátenie poistného plnenia o sumu 30,- eur zodpovedajúcu poplatku za pristavenie a prevzatie a o sumu 14,61 eur, ktorá podľa názoru žalovaného predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla. Ďalej žalobca k právnemu základu uplatneného nároku a vecnej legitímácii strán sporu uviedol, že odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore od ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia môže byť existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že Občiansky zákonník alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Faktúrou č. XXXXXXX zo dňa 17.01.2018 uplatnil žalobca za prenájom vozidla zn. Peugeot 208 podľa zmluvy o nájme motorového vozidla č. X/XXXX sumu vo výške 366,- eur voči Poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.01.2018, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť (dolo agit, qui petit, quod statim redditurus est); v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia, ktoré by zároveň po splnení musel

vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. K tejto problematike žalobca poukazoval aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, v zmysle ktorého úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Ďalej žalobca uviedol, že nároky, ktoré sú hrazené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. Z právneho hľadiska totiž ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením veci - t. j. poškodeného vozidla poškodeného. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Z dikcie ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Vzhľadom na uvedené a znenie ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, odpočtu tzv. prevádzkových nákladov a amortizácii a k tvrdeniu žalovaného, že jednorazový poplatok bol z jeho strany fakturovaný neoprávnene, žalobca uviedol, že si dovoľuje predložiť jeho aktuálny cenník, z ktorého vyplýva, že poplatok je ním účtovaný v rámci každého prenájmu a ak má poškodený záujem prenajať si náhradné vozidlo u neho, bude musieť vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť. Z argumentácie žalovaného, že skutočnou škodou je cena za nájom znížená o výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, nijako nevyplýva, na základe akého právneho podkladu žalovaný krátil poistné plnenie práve o sumu 14,61 eur. Žalovaný síce v odpore uviedol, že poistná udalosť bola zlikvidovaná v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z., ako i Občianskym zákonníkom, avšak z uvedených právnych predpisov oprávnenosť postupu žalovaného nevyplýva. Takéto tvrdenie, že uvedená čiastka prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, nebolo podložené žiadnymi dôkazmi. Z procesnej obrany žalovaného nevyplýva spôsob a výpočet sumy, o ktorú krátil poistné plnenie, a preto takúto procesnú obranu hodnotí žalobca ako tendenčnú a účelovú, v snahe oddialiť splnenie splatného záväzku. Žalobca mal za to, že prípadné náklady poškodeného za 8 dní užívania vlastného vozidla mohli predstavovať iba náklady za pohonné hmoty, tieto náklady však nie sú súčasťou fakturovaného nájomného a poškodený ich znášal sám. Sumy 30,- eur a 14,61 eur tak predstavujú náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukazuje žalobca na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Žiline spis. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Vo vzťahu k zmene technickej hodnoty vozidla (amortizácii) odpočítanej od nákladov na použitie náhradného vozidla žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013. Vzhľadom na uvedené žalobca trval naďalej na podanej žalobe v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu vyjadril podaním zo dňa 22. 08. 2018, v ktorom namietal, že to, že žalobca účtuje poplatok 30,- eur za pristavenie a prevzatie vozidla v rámci každého prenájmu, z tohto poplatku nevytvára súčasť skutočnej škody a teda nemôže byť priznaný ako opodstatnený a účelný. Ďalej je toho názoru, že pri určení výšky skutočnej škody je potrebné posudzovať, či náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie, či nájom náhradného vozidla. Z predmetného vyplýva, že účelnými nákladmi za nájom náhradného vozidla sú náklady po dobu, keď poškodený nemohol užívať svoje motorové vozidlo, t. j. bolo v oprave. Pokiaľ by súdna prax pripustila názor, že poplatok za pristavenie a čistenie vozidla je účelným, mohlo by dochádzať a nepochybne by aj dochádzalo k situáciám, keď prenajímatelia náhradných vozidiel (obzvlášť v situácii, ako táto, keď sú

títo prenajímatelia, ktorí odkúpili pohľadávku poškodeného zároveň sami aj žalobcami) si budú účtovať stále ďalšie nezmyselné poplatky a budú trvať na tom, že sú to oprávnené nároky v súvislosti s poisťným plnením za zapožičanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia poisteného. Žalobca poskytuje svojim klientom prenájom vozidla, resp. v predmete podnikateľskej činnosti má okrem iného uvedené, že poskytuje prenájom hnutelných vecí. Žalovaný mal naďalej za to, že predmetným poplatkom neposkytuje žalobca svojim klientom žiadnu službu, je samozrejmou, že keď poskytuje žalobca svojim klientom prenájom hnutelných vecí, t. j. aj motorového vozidla, tak že bude čisté a pripravené na prevzatie klientom. Nie je preto dôvod si za uvedené účtovať špeciálny poplatok. Predmetný poplatok následne účtuje aj fyzickým osobám, nakoľko cenník je rovnaký pre všetkých, t. j. aj spotrebiteľom, t. j. slabšej strane, ktorú zákon chráni. Žalovaný naďalej navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 05.10.2018 za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu a žalobcu a v neprítomnosti žalovaného, od predvolania ktorého upustil podľa ust. § 178 ods. 1 CSP a ktorý prostredníctvom právneho zástupcu súhlasil s vykonaním pojednávania aj vo svojej neprítomnosti. Možno konštatovať, že strany sporu na pojednávaní zásadne zotrvali na svojej vyššie uvedenej skutkovej a právnej argumentácii v spore.

9. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 6C/58/2018-110 zo dňa 05. 10. 2018 (ďalej v texte označený aj ako „Rozsudok“) tak, že žalobu o zaplatenie sumy 44,61, - EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 44,61, - EUR od 24.02.2018 do zaplatenia, zamietol. Žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že Poškodený doposiaľ nevynaložil náklady za užívanie náhradného osobného motorového vozidla, teda Poškodenému tak doposiaľ nevznikla škoda, ktorej náhrady sa voči žalovanému žalobca (ako subjekt na ktorý mal postúpením pohľadávky prejsť nárok na náhradu škody) žalobou domáhal.

Na závere súdu o tom, že u poškodeného doposiaľ v súvislosti so zapožičaním náhradného osobného motorového vozidla škoda nevznikla, t. j. nedošlo k úbytku v jeho majetkovej sfére, nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa malo dôjsť zároveň k započítaniu pohľadávky Poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odplaty za postúpenie žalovanej pohľadávky na náhradu škody vo výške 366,- eur s pohľadávkou žalobcu voči Poškodenému na uhradenie nájomného podľa zmluvy o nájme č. X/XXXX vo výške 366,- eur.

Samotné započítanie vzájomných pohľadávok Poškodeného a žalobcu malo na majetkovú sféru žalobcu len ten dopad, že na jednej strane u poškodeného nedošlo k úbytku majetkových hodnôt zodpovedajúcemu peňažnému plneniu Poškodeného voči žalobcovi v podobe úhrady nájomného a na druhej strane ani k rozmnoženiu majetku zodpovedajúcemu peňažnému plneniu žalobcu Poškodenému v podobe zaplatenia odplaty za postúpenie budúcej pohľadávky na náhradu škody (ktorý úbytok by sa vzájomne kryl s prírastkom).

Súd preto v odôvodnení konštatoval, že nedošlo k účinkom postúpenia žalovanej pohľadávky na náhradu škody, keďže doposiaľ nedošlo k vzniku takejto pohľadávky Poškodeného na náhradu škody. Z uvedeného tak súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom žalobou uplatňovaného nároku a na jeho strane je tak nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Ďalej súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k čiastočnému plneniu žalobcom pred začatím sporu uplatňovanej pohľadávky v rozsahu sumy 321,39 eur, pričom žalobca sa tak žalobou domáhal už len zaplatenia zvyšku ním tvrdenej pohľadávky v sume 44,61 eur (366,- eur - 321,39 eur). Už len na základe uvedených záverov bolo podľa názoru súdu nutné žalobu v celom jej rozsahu zamietnuť bez toho, aby sa súd zaoberal dôvodnosťou výšky žalobou uplatneného nároku.

Súd prvej inštancie považoval za potrebné v odôvodnení rozsudku zároveň poukázať na citáciu právneho záveru Najvyššieho súdu SR uvedeného v uznesení spis. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, v zmysle ktorého rozsah skutočnej škody, za ktorú zodpovedá zodpovedný subjekt, je treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Pokiaľ žalobca za náklady spojené so zabezpečením náhradného vozidla zodpovedajúce škode považoval aj ním účtovaný poplatok za pristavenie, prevzatie a kompletné umytie karosérie a čistenie interiéru „náhradného“ vozidla, možno konštatovať, že žalobca nepreukázal, že by účtovanie takéhoto poplatku bolo štandardným v danom mieste a čase aj u iných subjektov, ktorých predmetom podnikateľskej činnosti je krátkodobý nájom motorových vozidiel, resp., že nájomné zahrňujúce takýto poplatok, teda nájomné vo výške 40,- eur denne spolu s takýmto

poplatkom je zodpovedajúce výške obvyklého nájomného v danom mieste a čase za krátkodobý nájom porovnateľného vozidla, ako bolo vozidlo Poškodeného, ktoré bolo poškodené pri dotknutej škodovej udalosti. (za porovnateľné vozidlo súd považoval v danom prípade vozidlo, ktoré bolo predmetom nájmu, a to vozidlo zn. Peugeot 208). Tento záver súd formuloval zohľadniac námietku žalovaného s poukazom na skutočnosť, že zo samotnej zmluvnej dokumentácie predloženej žalobcom (zmluvy o nájme, VOP, Protokolu o prenájme náhradného vozidla, faktúry č. XXXXXXXX, ako aj dokumentácie ohľadom postúpenia pohľadávky) nepochybne vyplýva, že Poškodený si prenajal od žalovaného náhradné motorové vozidlo vedomý si už vopred toho, že z jeho strany k úhrade nájomného, ako aj s tým súvisiacich poplatkov nedôjde, keďže jeho povinnosť uhradiť nájomné bude kompenzovaná oproti povinnosti žalobcu zaplatiť odplatu za postúpenie pohľadávky v rovnakej výške. Poškodený tak nebol akoukoľvek formou nútený chovať sa pri zabezpečovaní náhradného vozidla ekonomicky, inými slovami účelne vynakladať výdavky spojené so zabezpečením náhradného vozidla. Pokiaľ ide o námietky žalovaného spočívajúce v krátení sumy nájomného vo výške 336,- eur (t. j. bez sporného poplatku za pristavenie, prevzatie a kompletné umytie karosérie a čistenie interiéru „náhradného“ vozidla) o sumu 14,61 eur (t. j. o sumu 1,83 eur denne), súd považoval argumentáciu žalovaného čo do jej základu (t. j., že za skutočnú škodu je potrebné považovať účelne vynaložené náklady na zabezpečenie náhradného vozidla po odpočítaní nákladov, ktoré by po dobu užívania náhradného vozidla, nebyť škodovej udalosti, poškodený vynaložil na prevádzku svojho poškodeného motorového vozidla) za dôvodnú. Žalovaný v konaní však nepreukázal žiadnym dôkazným prostriedkom svoje tvrdenia o nákladoch Poškodeného na prevádzku jeho motorového vozidla, ktoré by poškodený musel vynaložiť, ak by v danom období používal svoje motorové vozidlo nebyť predmetnej škodovej udalosti. Na druhej strane však súd poukázal na cit. ust. čl. VI bod 8 VOP, v zmysle ktorého mala byť cena účtovaná Poškodenému ako nájomcovi znížená o náklady, ktoré by nájomca vynaložil na prevádzku vlastného poškodeného motorového vozidla, ktoré boli určené paušálnou sumou v rozsahu 2 % vyúčtovaného nájomného (t. j. mali byť znížené v rozsahu 0,84 eur denne, t. j. za celé obdobie nájmu - 8 dní v rozsahu 6,72 eur; $42,- \text{ eur} \times 2 \% \times 8 \text{ dní} = 6,72 \text{ eur}$). O sumu 6,72 eur žalobca Poškodenému nájomné v rozpore s VOP neznížil, a preto aj v prípade skutočnej úhrady nájomného Poškodeným by nebolo možné sumu 6,72 eur považovať za účelne vynaložené výdavky spojené so zabezpečením náhradného motorového vozidla a teda za skutočnú škodu.

11. Proti rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie dňa 20. 12. 2018. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd celkom zjavne nesprávne neaplikoval ust. § 580 OZ o započítaní, ako možnosť zániku záväzkov. Následne tak súd v predmetnom skutkovom stave nevzhladol vznik škody ako ujmy, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom.

S názorom súdu, že na strane žalobcu je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že poškodený doposiaľ nevynaložil náklady za užívanie náhradného osobného motorového vozidla, a tým pádom nemohlo dôjsť k vzniku skutočnej škody, sa podľa názoru žalobcu nemožno stotožniť, nakoľko v zmysle voľnej dispozície účastníkov zmluvných vzťahov bolo na poškodenom, že sa rozhodol svoj záväzok voči žalobcovi splniť započítaním. Zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Ak na vznik aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súdu „chýba“ faktický presun finančných prostriedkov poškodeného do dispozičnej sféry žalobcu, toto v celom rozsahu považoval žalobca za nelogické a rozporné so zákonom, ako i zásadami civilného práva. Stav, kedy by sa úbytok kryl s prírastkom, by jednoznačne nastal, i za predpokladu, že poškodený uhradí faktúru a následne uzatvorí zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá by zachycovala už len tento právny úkon (bez započítania) a žalobca by poskytol poškodenému finančnú hodnotu zodpovedajúcu odplate. Jediný rozdiel by bol, že medzi úbytkom a prírastkom by jestvovalo určité časové obdobie, nakoľko splnenie vzájomných záväzkov medzi poškodeným a žalobcom by už nebolo predmetom jednej zmluvy. Názor súdu podľa žalobcu v podstate „núti“ poškodeného, za predpokladu, ak nechce od žalovaného pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene, túto postúpiť bezodplatne. V otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za obdobných skutkových okolností poukázal žalobca na viaceré rozsudky Okresného súdu Žilina, Okresného súdu Martin a Okresného súdu Ružomberok. V rozsahu konštatovania súdu prvej inštancie, že nedošlo k účinkom postúpenia pohľadávky, nakoľko táto podľa názoru súdu ešte nevznikla, si podľa názoru žalobcu má samotný súd protirečiť, keď v bode 46 rozsudku, sa stotožnil s právnou argumentáciou žalobcu o možnom postúpení aj budúcej pohľadávky. Žalobca tvrdí, že k účinkom postúpenia pohľadávky došlo momentom uzatvorenia zmluvy

o postúpení pohľadávky zo dňa 17.01.2018 a pri právnom názore súdu by prinajlepšom nemohlo dôjsť k jej úspešnému uplatneniu v súdnom konaní, keďže ten neakceptoval započítanie ako moment jej vzniku. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že k priznaniu položky za pristavenie a prevzatie vozidla sa vo viacerých svojich rozhodnutiach venoval aj Okresný súd Žilina, preto žalobca v odvolaní odkázať napr. na Rozsudok zo dňa 07.06.2018, sp. zn. 18Cb/3/2018, v zmysle ktorého: „Súd však poukazuje, že daný poplatok vyplýva jednak z cenníka, a to ako poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, nejde výslovne len o čistenie, pričom je logické, že prenajímateľ má náklady s odovzdaním vozidla a jeho prevzatím a prípravami vozidla jeho očistením pre ďalšieho klienta. Z ničoho nevyplýva, že poškodený by také náklady mal aj so svojím vozidlom. Je síce prirodzená starostlivosť každého vlastníka/držiťela o svoje vozidlo, ale je predsa logické, že autopožičovňa musí tieto náklady vynaložiť vždy pri prevzatí a odovzdaní vozidla, a to aj ohľadom čistenia vozidla a to bez ohľadu na dĺžku predchádzajúceho nájmu. Súd posúdil, že ide o náklady spojené s prenájomom vozidla, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť.“

Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukazujeme aj na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: „Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutne vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.“

Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenájaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (k uvedenému žalobca poukázal na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

Žalobca poukázal na to, že v zmysle bodu 50. napadnutého rozsudku mal súd tiež za to, že náklady, ktoré by mal poškodený na prevádzku vlastného vozidla, pokiaľ by k poškodeniu nebolo došlo, sú jeho vlastnými nákladmi a tieto náklady je potrebné odpočítať z výšky skutočnej škody.

V rámci rozhodovacej činnosti súdnych autorít, na ktorú žalovaný i prvoinštančný súd odkazovali vyplýva, že súdy „príkladmo definovali“, čo sa rozumie pod pojmom pevné prevádzkové náklady, avšak k spôsobu ich výpočtu sa nevyjadřili. Rozhodovacia prax súdov k výpočtu nezaujala stanovisko, len vylúčila aplikáciu vyhlášky o cestovných náhradách. V praxi poisťovateľa používajú najmä Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorej aplikácia je podľa názoru žalobcu tiež vylúčená, navyše žalobca ani žalovaný nie sú osobou (znalcom), ktorá by v zmysle vyhlášky č. 492/2004 mohla výpočet a pravidlá aplikovať. Vykonávanie znaleckého dokazovania v tomto smere je nadbytočné a neehospodárne, nakoľko žalobca má za to, že takýmito nákladmi by mohli byť len náklady PHM ktoré však poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného, a teda i náklady v rozsahu 14,61 Eur treba považovať za súčasť skutočnej škody.

Žalobca na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, a to tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 44,61 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 24.02.2018 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a o trovách konania rozhodne tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde v rozsahu 100%.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 06. 02. 2019, podaného prostredníctvom jeho právneho zástupcu uviedol, že podľa jeho názoru bolo správne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, že pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú pohľadávku svojmu veriteľovi, čo v danom prípade poškodený žalobcovi nezaplatil, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, lebo škoda mu zatiaľ nevznikla. Za škodu aj podľa názoru žalovaného nemožno považovať len samotnú existenciu pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o jej priznaní. Až keď dlžník pohľadávku veriteľovi zaplatí, vzniká dlžníkovi voči tretej osobe právo na náhradu škody.

Ďalej žalovaný vo vyjadrení uvádza, že nesúhlasí s argumentáciou žalobcu uvedenú v odvolaní, že výklad zákonných ustanovení, ku ktorému dospel súd vo svojom odôvodnení, popiera inštitút započítania pohľadávok, jeho zmysel a podstatu. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie v rozsudku správne uviedol, že samotné započítanie vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu malo na majetkovú sféru žalobcu len ten dopad, že na jednej strane u poškodeného nedošlo k úbytku majetkových hodnôt zodpovedajúcemu peňažnému plneniu poškodeného voči žalobcovi v podobe úhrady nájomného a na druhej strane ani k rozmnoženiu majetkuzodpovedajúcemu peňažnému plneniu žalobcu poškodenému v podobe zaplataenia odplaty za postúpenie budúcej pohľadávky na náhradu škody (ktorý úbytok sa vzájomne kryl s prírastkom) a teda nedošlo k účinkom postúpenia žalovanej pohľadávky na náhradu škody, keď nedošlo k vzniku takejto pohľadávky poškodeného na náhradu škody.

V ďalšom žalovaný zotrval na svojich tvrdeniach, že žalobcom účtovaný poplatok za pristavenie, prevzatie a kompletné umytie karosérie a čistenie interiéru náhradného vozidla, nebol účtovaný oprávnené, a to odvolávajúc sa na rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 10. 01. 2019, sp. zn. 10Cb/63/2018, v ktorom sa uvádza, že „z ničoho nevyplýva, že daný cenník z ktorého má vyplývať účtovanie predmetného poplatku je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o nájme.“

Žalovaný žiadal, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 05. 10. 2018, sp. zn. 6C/58/2018 ako vecne správny potvrdil a aby žalovanému zároveň priznal náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že uznesením zo dňa 27. 06. 2019, sp. zn. 9Co/60/2019-149, Rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

14. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že žalovaný počas konania v predmetnej veci nikdy nespochybnil aktívnu legitímáciu žalobcu na vymáhanie plnenia (za prenájom náhradného vozidla poškodenému počas trvania opravy jeho vozidla). V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s tým, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, v ktorom dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie požadovaného nároku, je nesprávne. Výkladom súdu prvej inštancie (že pokiaľ by neboli všetky výdavky súvisiace so vznikom škody najprv uhradené poškodeným) by viedlo v praktickom živote k tomu, že poškodený by musel najprv zaplatiť či už za opravu vozidla alebo ostatné výdavky vzniknuté mu v súvislosti so škodou a až potom žiadať plnenie od poisťovne. Takéto riešenie je podľa názoru odvolacieho súdu v praxi už dlhodobo prekonané a reálne poisťovňa náklady spojené s opravou vozidla, alebo aj ostatné účelne vynaložené náklady nehradí poškodenému, ale spravidla iným subjektom, ktoré vykonali opravu vozidla, prípadne požadujú náhradu vzniknutú v súvislosti s ostatnými úkonmi odstraňujúcimi následky priamej škody. V danom prípade by sa mal podľa názoru odvolacieho súdu súd zaoberať len opodstatnenosťou výšky škody, teda, či všetky nároky súvisia s poistnou udalosťou a v akom rozsahu boli účelne vynaložené na odstránenie vzniknutej škody (nielen priamej súvisiacej s opravou poškodeného vozidla, ale aj ostatné nároky vzniknuté z dôvodu nemožnosti používania poškodeného motorového vozidla).

Ďalej podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo, považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou, a to dopravnou nehodou, pričom pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z prenájmu náhradného vozidla sa spravidla vychádza z nevyhnutnej dĺžky opravy a primeranosti prenajatého vozidla vzhľadom na cenu, výbavu a prevádzkové náklady obdobné ako u poškodeného vozidla. Odvolací súd považoval poplatok za pristavenie a vyčistenie vozidla za náklad nevyhnutne vynaložený s prenájomom vozidla. V ďalšom by sa mal súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu zamerať na to, či pžadovaná náhrada za škodu vzniknutú v súvislosti s poistnou udalosťou a odstránením jej následkov, predstavuje požadované nároky ako náklady účelne vynaložené v súvislosti s odstránením následkov škody (a to nielen priamej súvisiacej s opravou poškodeného vozidla, ale aj ostatné nároky vzniknuté z dôvodu nemožnosti používania poškodeného motorového vozidla).

15. Súd predmetnú vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 23. 06. 2020, a to za účasti právnych zástupcov žalobcu a žalovaného a v neprítomnosti strán sporu. Možno konštatovať, že právni zástupcovia strán sporu zotrvali na svojich doterajších skutkových a právnych tvrdeniach. Súd na tomto pojednávaní rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav:

17. Súd považoval za medzi stranami sporu nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP), z ktorého zároveň vychádzal pri svojom rozhodnutí v prejednávanej spore (§ 186 ods. 2 CSP), keďže nemal dôvodné pochybnosti o jeho pravdivosti, že dňa 21.12.2017 došlo na ul. J. v Ž. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle zn. Suzuki SX4, EČ: U. XXX N., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený G. J., Y. A. XXX, XXX XX H. (ďalej len „Poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. Hyundai i30, EČ: V., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného.

18. Ďalej na základe žalobcom produkovaných listinných dôkazov dospel súd k nasledujúcim skutkovým zisteniam: dňa 10.01.2018 uzavrel žalobca ako prenajímateľ a Poškodený ako nájomca zmluvu o nájme č. X/XXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 9 spisu), ktorej predmetom bol nájom osobného motorového vozidla zn. Peugeot 208, EČ: V. XXX L., a to na dobu od 10.01.2018 do 17.01.2018. Ďalej bolo v zmluve dojednané denné zmluvné nájomné vo výške 42,- eur vrátane DPH. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky (ďalej označené ako „VOP“) prenajímateľa, s ktorými mal vyjadriť nájomca svoj súhlas.

19. Podľa ust. čl. VI bod 3 VOP je súčasťou nájomného poplatok za pristavenie, prevzatie a kompletné umytie karosérie a čistenie interiéru vo výške 30,- eur, ktorý je súčasťou nutne a účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla.

20. Podľa ust. čl. VI bod 8 VOP sa cena nájomného znižuje o náklady, ktoré by nájomca vynaložil na prevádzku vlastného poškodeného vozidla, a to v rozsahu 2 % vyúčtovaného nájomného.

21. Podľa ust. čl. VI bod 9 VOP v zmysle služieb poskytovaných prenajímateľom je po predchádzajúcej dohode možné postúpenie nájomcovej pohľadávky voči poisťovateľovi na prenajímateľa a následné započítanie vzájomných nárokov prenajímateľa a nájomcu.

22. Podľa listiny označenej ako „Aktuálny cenník Náhradné vozidlo, s. r. o.“ (ďalej len „Cenník“); dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 66 spisu) bola cena za vozidlo zn. Peugeot 208 v sume 42,- eur vrátane DPH a jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur vrátane DPH.

23. Podľa protokolu o prenájme náhradného vozidla č. X/XXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 10 spisu) bolo osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 208, EČ: V. XXX L. žalobcom odovzdané a Poškodeným prevzaté dňa 10.01.2018 a Poškodeným odovzdané a žalobcom prevzaté dňa 17.01.2018. Zároveň v tomto protokole bol ako držiteľ poškodeného osobného motorového vozidla zn. Suzuki SX4, EČ: U. XXX N. (poškodenie: predná časť vzniknuté dňa 21.12.2017) označený Poškodený a ako vodič, ktorý nehodu zaviniel: L. V.. Na protokole sa nachádza poznámka, že prenájom náhradného vozidla bude hrazený z povinného zmluvného poistenia vinníka (toto malo byť dojednané u žalovaného, č. poisťky: XXXXXXXXXXXX, č. poisťnej udalosti: XXXXXXXXXXXX).

24. Dňa 17.01.2018 vystavil žalobca faktúru č. XXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 12 spisu), ktorou so splatnosťou dňa 24.01.2018 fakturoval Poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. X/XXXX zn. Peugeot 208, EČ: V. XXX L. za obdobie od 10.01.2018 do 17.01.2018, t. j. za 8 dní sumu 336,- eur vrátane DPH (8 x 42,- eur s DPH) a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur vrátane DPH; teda spolu na úhradu sumu 366,- eur.

25. Podľa potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla zo servisu podpísaného Poškodeným a obchodnou spoločnosťou AUTOSERVIS+AUTOSKLO APA, s. r. o. (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 13 spisu) bolo osobné motorové vozidlo zn. Suzuki SX4, EČ: U. XXX N. prevzaté do servisu za účelom opravy dňa 10.01.2018 a vydané Poškodenému ako jeho držiteľovi dňa 17.01.2018.

26. Dňa 17.01.2018 uzavreli žalobca ako postupník a Poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 14 spisu), v ktorej Poškodený deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ako poisťovní a likvidačnému zástupcovi, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom zn. Hyundai i30, EČ: V. XXX C., vo výške 366,- eur vrátane DPH z titulu jeho nároku voči žalovanému podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom malo ísť o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 21.12.2017 na vozidle zn. Suzuki SX4, EČ: U. XXX N. (bod 1 zmluvy). Poškodený touto

zmluvou ďalej postupoval žalobcovi pohľadávku uvedenú v bode 1 zmluvy a žalobca sa zaviazal uhradiť Poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4 a 5 zmluvy (bod 2 zmluvy). V bode 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 zmluvy je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 366,- eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX vystavenej žalobcom ako prenajímateľom Poškodenému ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. Peugeot 208, EČ: V. XXX L.. V bode 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude postupovanú pohľadávku podľa bodu 1 zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

27. Dňa 17.01.2018 Poškodený podpísal čestné prehlásenie (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 16 spisu), že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo zn. Peugeot 208 po dobu od 10.01.2018 do 17.01.2018 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2017 servisované v autoservise. Zároveň Poškodený prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla, nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

28. Listom zo dňa 17.01.2018 adresovaným žalovanému (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 17 spisu) Poškodený oznamoval žalovanému, že dňa 17.01.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2017 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 366,- eur vrátane DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovaného požiadal o jej plnenie na ďalej špecifikovaný bankový účet.

29. Listom zo dňa 30.01.2018 adresovaným žalovanému (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 18 spisu) žalobca s odkazom na uzavretú zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 17.01.2018 medzi Poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom požiadal žalovaného v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o úhradu žalovanej pohľadávky v sume 366,- eur vrátane DPH na špecifikovaný bankový účet.

30. Žalovaný v oznámení o zaslaní poistného plnenia zo dňa 08.02.2018 adresovanom žalobcovi (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 21 spisu) oznamoval žalobcovi, že na základe poverenia Poškodeného a doložených dokladov dňa 08.02.2018 ukončili šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a bude žalobcovi poukázané poistné plnenie vo výške 321,39 EUR, pričom táto suma je náhradou za škodu spôsobenú na poškodenom motorovom vozidle EČ: U. XXX N..

31. Podľa detailu pohybu na bankovom účte označenom v liste zo dňa 30.01.2018 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 20 spisu) bola na tento účet pripísaná dňa 15.02.2018 suma 321,39 eur pod VS: XXXXXXXXXXXX.

32. Podľa ust. § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

33. Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

34. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

35. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

36. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

37. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

38. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmlouvou inému.

39. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

40. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“), tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

41. Podľa ust. § 2 písm. d), f) a g) ZPZP, na účely tohto zákona sa rozumie d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

42. Podľa ust. § 4 ods. 1 ZPZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

43. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZPZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

44. Podľa ust. § 4 ods. 4 ZPZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

45. Podľa ust. § 15 ods. 1 ZPZP, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

46. Podľa ust. § 11 ods. 7 ZPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

47. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

48. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení, vyššie uvedených skutočností a v súlade s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 06. 2019, sp. zn. 9Co/60/2019-149, súd dospel k záveru, že nárok uplatňovaný v tomto konaní žalobcom je sčasti dôvodný. Poškodený ako právny predchodca žalobcu mal z uzatvorenej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla právo, aby žalovaný za neho nahradil preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Súd je toho názoru, že žalobcom uplatňovaná žalovaná suma je sčasti, a to v rozsahu 37,89, - EUR, dôvodná, a to s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte

splnenia ďalších podmienok (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. 11. 2017, sp. zn. 13Cob/110/2017).

Súd je toho názoru, že žalobcom účtovaný poplatok za prístavenie a prevzatie vozidla vo výške 30, - EUR má oporu v ustanovení čl. VI ods. 8 Všeobecných obchodných podmienok pre nájom osobných automobilov, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi Poškodeným ako právnym predchodcom žalobcu a žalobcom, podľa ktorého súčasťou nájomného je aj poplatok za prístavenie, prevzatie a kompletné umytie karosérie a čistenie interiéru vo výške 30, - EUR. Súd preto vyhodnotil, že tento poplatok je možné považovať za náklad účelne vynaložený v súvislosti s prenájmom náhradného vozidla.

Súd žalobu v časti žalovanej sumy 6,72, - EUR zamietol, a to z dôvodu obsahu čl. VI ods. 8 vyššie uvedených Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého cena nájomného sa znižuje o náklady, ktoré by nájomca vynaložil na prevádzku vlastného poškodeného vozidla, a to v rozsahu 2 % vyúčtovaného nájomného. 2 % zo sumy vyúčtovaného nájomného (8×42) = 336, - EUR predstavujú sumu vo výške $336/100 \times 2 = 6,72$, - EUR. Vzhľadom na túto skutočnosť súd ustálil, že žalobca bol povinný sumu nájomného znížiť o sumu 6,72, - EUR a nie o sumu 14,61, - EUR, ako tvrdil žalovaný (ktorej výpočet žalovaný v predmetnom konaní nepodložil žiadnymi dôkazmi). Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti žalovanej sumy vo výške 6,72 EUR spolu s príslušným úrokom z omeškania zamietol. Súd priznal žalobcovi z priznanej časti žalovaného nároku aj úrok z omeškania, a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od 24. 02. 2018, t.j. od nasledujúceho dňa plynúceho od uplynutia 15 dní odo dňa skončenia prešetrovania poisťnej udalosti (ktoré bolo skončené dňa 08. 02. 2018), a to podľa ust. § 11 ods. 7 ZPZP.

50. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

53. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 255 ods. 1 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania podľa zásady úspechu v konaní na súde prvej inštancie po vrátení veci z odvolacieho súdu. Zásada úspechu sa neposudzuje za každé štádium konania osobitne, ale podľa úspechu vo veci. To znamená, že sa nemôže úspešnému odvolateľovi priznať náhrada trov za odvolacie konanie, ak bol napokon v konaní na súde prvého stupňa úspešný druhý účastník, ale náhrada všetkých účelne vynaložených trov v celom konaní od jeho začiatku až po jeho skončenie sa priznáva iba jednému účastníkovi. (Števček, M., Ficová, S. a kol. Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, 965 s.)

Vzhľadom na procesný úspech žalobcu, ktorý bol v konaní úspešný v časti žalovanej sumy 37,89, - EUR: $37,89/(44,61/100) = 84,94$ %, a procesný úspech žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný v časti žalovanej sumy 6,72, - EUR: $6,72/(44,61/100) = 15,06$ %, vypočítal súd čistý procesný úspech žalobcu ako rozdiel medzi procesným úspechom žalobcu a procesným úspechom žalovaného (t.j. $84,94$ % - $15,06$ % = $69,88$ %). Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj druhoinsťančného konania v rozsahu $69,88$ %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).